

[Trafikministeren]

interesseret i, at vi finder en god og effektiv løsning på dette problem også.

Angående stor gæld og bankgaranti kan jeg til gengæld ikke love hr. Arne Melchior et helt klart svar. Der er en enkelt omgåelse. Hvis man har lavet en aftale med skattevæsenet om en afdragsordning, er det jo ifølge de nugældende love ensbetydende med, at der er truffet en betalingsafgørelse, og jeg forventer, at vi i udvalget kan blive enige om, at det er et af de tilfælde, som kan få lov at køre videre. Men ellers vil vi gerne se på det, hvis der skulle være tomheder i loven på dette område. Vi har diskutert det, og derfor er jeg glad ved, at hr. Arne Melchior trækker det frem.

Så vil jeg gerne sige til hr. Ole Donner, at jeg er jo selvfølgelig klar over, at teksten er blevet læst af de ærede medlemmer. Hr. Ole Donner synes, at vi jagter de små næringsdrivende. Nej, det er stik modsat, hr. Ole Donner. Nu har jeg jo siddet i de to nævn i mange år, både i Persontrafikrådet og i Vejtransportrådet, så jeg kan tillade mig at sige, at den måde, en vognmand kan udnytte situationen på, når han har gæld til det offentlige, er en konkurrenceforvridende foranstaltning, idet han kører med falske kreditter. Det er med til at udhule hele branchen, hvis vi lader det køre videre, og derfor er det ikke et spørgsmål, om det er organisationerne eller hvem ellers, man skal holde med. Den enkelte vognmand er bedst tjent med, at man hver især har de konkurrenceforhold, som man nu engang har.

Dernæst synes hr. Ole Donner, at det er forkasteligt, at vi vil fratage dem deres bestalling. Ja, det passer nu ikke, og slet ikke når der er tale om vognmænd. For at blive vognmand skal man have kørt som aktiv chauffør, og dermed er man ikke henvist til bistandskontoret, men kan komme ud at køre igen. Der er jo ikke nogen skam ved, at man ikke kan drive en vognmandsvirksomhed, hvis man kommer til at skyldes og går ind i den ene konkurs efter den anden, men nu vil vi disse konkursryttere til livs. Vi vil ikke finde os i det 10 gange, hr. Ole Donner. Vi vil have fat i dem, således at vi ikke udsætter både staten og en mængde andre private små erhvervsdrivende for, at de skal trække rundt med en gæld, som andre har påført dem.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg er glad for, at ministeren sagde, at det ikke var på dette område, at man jagtede de små erhvervsdrivende. Dermed forstod jeg ministerens indlæg, som om ministeren erkendte, at det gjorde man altså på mange andre områder.

Men det er rigtigt, når ministeren siger, at det selvfølgelig er konkurrenceforvridende, hvis en vognmand får lov til at køre med underskud og skylder penge. Det må jeg erkende, men det er præcis det samme, der sker, når DSB-køretøjer kører med underskud og gæld, som bliver dækket af skatteyderne. Det er en urimelig konkurrence, som vognmandserhvervet påtvinges ved, at man lader DSB køre på den måde, de kører. Så hvis man også fra ministerens side ville være med til at tage fat på det, synes jeg, det ville være glimrende.

Ministeren kom med en lille fortalelse, idet ministeren sagde, at man skulle have kørt som chauffør for at være vognmand. Men det er kun, hvis man skal have de særlige tilladelser; ellers står det en mand med stort kørekort frit for at anskaffe sig en lastbil og f.eks. begynde at køre for 3 x 34.

Arne Melchior (CD):

Jeg vil gerne takke trafikministeren for hans svar og især, fordi hans klarsyn på ny kom frem, da han gav det svar med hensyn til de erhvervsdrivende, vi andre havde forsømt under debatten med hr. Ole Donner, at ministeren påpegede det urimelige og uanstændige i, at de, der gentagne gange og groft – det er jo ikke småforseelser, dette drejer sig om – får lov til at køre efter en konkurs og påfører den store, hæderlige del af disse erhverv en urimelig konkurrence. Det var godt, at det blev sat på plads.

Tak for svaret om ankenævn. Det er da muligt, at det kan indpasses i de eksisterende systemer; det kan vi få belyst.

Jeg har kun tilbage at sige, at der i begge lovforslagene står, at loven træder i kraft den 1. december 1991. I betragtning af at vi skal modtage delegationer, input og spørgsmål, have disse besvaret og have overvejet visse enkeltheder, vil jeg for formalitetens skyld blot sige – jeg beder ikke engang ministeren tage ordet for at svare – at jeg går ud fra, at vi får den nødvendige tid til lovforslagenes behand-